

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἔτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΑΓΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΡΗΜΝΩΝ.

Παρήλθον ἱκαναὶ ἡμέραι, ἀφ' οὗτου ἐξήκοντα γνήσιοι βουλευταὶ μὴ δυναθέντες νὰ ὑποφέρωσι τὸ βᾶρος τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐγκλημάτων τῶν διεπόντων τὰ κοινὰ τῆς Πατρίδος καὶ ἰδίως τὸ ἀνοσιούργημα τῆς 30 Νεβρίου, ἀπέσχον τοῦ βουλευτηρίου καὶ τὸν λόγον τῆς ἀποχωρήσεως τῶν ἀνεκόντων δι' ἐπιστήμου ὑπομνήματός τῶν τῷ ἀνωτάτῳ Ἀρχοντι· ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης οὐδεμία σωτήριος φωνὴ ἠκούσθη· αἱ δὲ συμβουλαι καὶ προτροπαὶ διακεκριμένων καὶ ἀμερολήπτων νομομαθῶν δὲν ἐκρίθησαν, φαίνεται, καλλίτεροι καὶ συμφερώτεροι ἀπὸ τὰς τερπιὰς συμβουλὰς τῶν συμβούλων τοῦ Στέμματος· ὡς ἐκ τούτου τὸ σκάφος τῆς ἡμετέρας πολιτείας, ἀφεθὲν εἰς χεῖρας πειρατῶν, ἀγεται κατὰ κρημνῶν.

Εἰς τὰ ἐλεύθερα ἔθνη μία καὶ μόνη πολιτεία φωνὴ εἶνε ἱκανὴ νὰ ἐφελέκυσῃ τὴν προσοχὴν καὶ τὴν σκέψιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πολιτείας· καὶ ὅταν αὕτη στηρίζεται εἰς τὸ δίκαιον καὶ τοὺς κειμένους νόμους ἱκανοποιεῖται ἀμέσως· διότι ὁ ἀρχὼν ἐλευθέρου

τινὸς ἔθνους οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ ἀνώτερος φρουρὸς τοῦ Δικαίου καὶ τῶν θεσμῶν αὐτοῦ. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον ὀφείλει νὰ πράξῃ τοῦτο, ὅταν ἡ φωνὴ αὕτη ἐξέρχεται ἐκ τοῦ σώματος ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους. Ἄλλ' ὅταν οἱ ἐλεύθεροι πολῖται βλέπωσι τοὺς Νόμους αὐτῶν βεβηλωμένους καὶ καταπατουμένους καὶ ἡ φωνὴ αὐτῶν καλυπτομένη καὶ παραμορφουμένη ὑπὸ τῶν συμβούλων τοῦ στέμματος, οὐδὲν ἄκουεται, ὑπάρχει πλέον ἀμφιβολία ὅτι οἱ σύμβουλοι οὗτοι δὲν ἐπιθυμοῦσι καὶ δὲν ἐπιδιώκουσι νὰ θέσωσι τὸν λαὸν ὑπὸ δουλείαν;

Ἐνῶ ἀπεχώρησαν 60 ἔντιμοι καὶ διακεκριμένοι βουλευταὶ, ἵνα μὴ γίνωνται καθ' ἑκάστην μάρτυρες στυγερῶν ἀνοσιουργημάτων· ἐνῶ οἱ ἱκανώτεροι νομομαθεῖς διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς πασιφανοῦς σφαγιάσεως τῶν Νόμων καὶ τοῦ Συντάγματος ὑπὸ τῶν διευθυνόντων τὰ πράγματα τῆς ἡμετέρας πολιτείας· ἐνῶ ἅπαν τὸ ἔθνος κραυγάζει κατὰ τῶν ἐγκληματιῶν τούτων· ἐνῶ ἡ Ἑλλάς ἐξωτερικῶς ἐξηυτελίσθη, ἐσωτερικῶς παρέλυθεν, οικονομικῶς ἐχρεωκόπησεν· ἐνῶ τὸ ἐμπόριον ἐσταμάτησεν, ἢ δὲ συντα-

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἑκάσον στίχον διατριβῶν ἑπε. 40.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

γματικὴ μηχανὴ ἔπαυσε παντελῶς νὰ κινῆται, μολαταῦτα ἢ ἰσχυρὰ καὶ ἀκαταμάχητος ὄλων τούτων φωνὴ δὲν ἠδυνήθη μέχρι τοῦδε νὰ ὑπερισχύσῃ τῆς φωνῆς τῶν συμβούλων τοῦ στέμματος· δὲν ἠδυνήθη νὰ θέσῃ φραγμὸν καὶ νὰ σταματήσῃ τὸν χεῖμαρρον τῶν ἀνοσιουργημάτων· δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποπέμψῃ αὐτοὺς καὶ νὰ κινήσῃ τὴν συνταγματικὴν τοῦ ἔθνους μηχανήν.

Τὸ ἔθνος ἀπὸ ἐπταετίας πολεμούμενον ἀπὸ τοὺς συμβούλους τοῦ ἡμετέρου Ἀρχοντος ἐξηυτελίθη ὀλοσχερῶς· ἀπὸ δὲ τῆς 30 Νεβρίου ἀποσυντεθὲν ἐρρίφθη εἰς τὸ χάος τῆς ἀβεβαιότητος. Παντοῦ ρίπτει τοὺς ἀπελπιστικοὺς αὐτοῦ ὀφθαλμοὺς, ἀλλ' οὐδαμῶς βλέπει τὸν σωτήρᾶ του. Ἦδη δὲ πορεύεται ἐν τῷ μέσῳ βαθέως σκότους, ἀγνοῶν εἰς ποῖον βάραθρον ἀγεται.

Ἐν τῷ μέσῳ λοιπὸν τοῦ σκότους καὶ τῆς ἀβεβαιότητος εὐρισκόμενον, ἀγνοεῖ τί νὰ πράξῃ· αἱ ἐλπίδες του καὶ οἱ πόθοι του φαίνονται ματαιωθέντες ἐνώπιον τῶν συμβούλων τοῦ στέμματος. Ἀνάγκη ὅθεν τάχιστα νὰ ἐξέλθῃ τῆς ἀμφιβόλου ταύτης ζωῆς· ἀνάγκη νὰ δοθῇ μία λύσις, διὰ νὰ ἴδῃ τὸ

Κ Η Π Ο Σ

ΤΟ ΓΑΛΕΝΤΙ ΤΩΝ ΚΟΠΕΛΙΩΝ.

Βαλασσόπουλος.

Εἶμαστε ὀρκισμένα, τὰ καυμένα, ὀγδόοντα δυὼ παιδιά,
 Κυρὰ δασκάλα, ὀγδόοντα δυὼ παιδιά,
 Νὰ κόψουμε μιὰ ἡμέρα, μιὰ ἡμέρα, τοῦ ἔθνους τὴ καρδιά,
 Θεὰ δουλεία, τοῦ ἔθνους τὴ καρδιά!
 Νὰ σπάσουμε τοῦ κούφου, τοῦ κούφου, λαοῦ τὴ κεφαλὴ,
 Κυρ' ἀτιμία, λαοῦ τὴ κεφαλὴ!
 Νὰ κόψουμε τὴ γλώσσα, τὴ γλώσσα, διὰ νὰ μὴ μιλῇ,
 Θεὰ βλακία, διὰ νὰ μὴ μιλῇ!
 Νὰ δέσουμε τὰ χέρια, τὰ χέρια, νὰ ὑποδουλωθῇ,
 Κυρὰ μωρία, νὰ ὑποδουλωθῇ!
 Νὰ βγάλουμε τὰ μάτια, τὰ μάτια, καὶ οὕτω θὰ σωθῇ,
 Θεὰ δουλεία, καὶ οὕτω θὰ σωθῇ!
 Καὶ ὁ δεσποτισμὸς μας, μπρὲ κοπέλια, θὲ νὰ ἐδραιωθῇ,
 Κυρ' ἀφροσύνη, θὲ νὰ ἐδραιωθῇ!

Δουζίνας.

Βάλτε κρασί νὰ πιοῦμε, νὰ πιοῦμε, γιὰ νὰ μεθύσουμε,
 Κυρὰ δασκάλα, γιὰ νὰ μεθύσουμε·
 Καὶ τὴ θεὰ δουλεία, δουλεία, νὰ ἀνδρῶσουμε,
 Θεὰ μωρία, νὰ ἀνδρῶσουμε!
 Ἡ δὲ Ἑλλάς ἄς πάγῃ, ἄς πάγῃ, παιδιὰ δεσποτισμοῦ,
 Κυρ' ἀτιμία, ταχέως τοῦ χαιμοῦ!

Ἄγολος.

Στριφθεῖτε σταυροπόδι, σταυροπόδι, ἀσταύρωτα παιδιά,
 Κυρὰ δασκάλα, ἀσταύρωτα παιδιά!
 Ὡς τὸ διάβολο νὰ στείλουμε, κοπέλια, τὴ σκύλα λευτεριά,
 Θεὰ βλακία, τὴ σκύλα λευτεριά!
 Ρουφᾶτε μὲ γαβάθα, μὲ γαβάθα, παιδιὰ, χωρὶς ἔντροπή,
 Κυρὰ κουςότης, παιδιὰ, χωρὶς ἔντροπή,
 Καὶ ὄχι μὲ κουπάρια, μὲ κουπάρια, νὰ γίνουμε στουπί,
 Θεὰ δουλεία, νὰ γίνουμε στουπί!

Ζέζας.

Γρήγορα, μπρὲ κοπέλια, μπρὲ κοπέλια, φωτιά ν' ἀνάψουμε,
 Κυρὰ δασκάλα, φωτιά ν' ἀνάψουμε

